

Arhitektūra ir četru dimensiju māksla, māksla laikā. Tas attiecas gan uz pilsētvides veidošanos kā pakāpenisku procesu, gan arī uz katras konkrētas būves uztveri – tikai kustībā un no dažādiem rakursiem var novērtēt ēkas patieso raksturu.

Gerkāns Rīgā

Objekta nosaukums – 10 dzīvokļu māja «CARLO» Rīgā, Zaubes ielā 12, Pasūtītājs – SIA «Vincents», Projektešanas birojs – «Architecten von Gerkahn, Marg und Partner» (gmp, Hamburg), Meinharda fon GERKĀNS, SIA «Vincents» (Latvija), vadītājs Leons JAKRINS. Arhitektūras koncepta, interjera un dizaina objektu autore – Gunta EGLĪTE. Galvenais arhitekts Marts ŠVĒDE. Galvenais konstruktors, akustikis A. Skudra, Būvuzraugs I. Ungurs. Konstruktors M. Tuna. Arhitektūras koncepcijas grafiskā vizualizācija, arhitektūras tehnikis – A. Borneo, Ainavu arhitekts – «Vides projektu studija». Arhitektoniski mākslinieciskās izpētes autori – M. fon Gerkāns, G. Eglīte, Ūdensvads, kanalizācija, elektroapgāde – «Firma L4», apkure – «Mesako», vēdināšana – «KVA Sistēmas», Generāluzņēmējs būvniecība – SIA «Re & Re», darbu vadītājs E. Bergmans. Apakšuzņēmējs – «Vincents», lekārtu piegādātāji – lifts «Otis Latvia», Kopējā ēkas platība – 1589,60 m². Dzīvokļu skaits – 10 dzīvokļi (5 dz. – 110 m², 5 – 135 m²). Projekts – 2003. g. Realizācija – 2004. g.

Ēkas ārskats naktī.

Pagalma skats – balkoni.

Jaunbūves izvietojums kvartāla struktūrā.

Arhitēkta Meinharda fon Gerkāna darba principi un veikums ir plaši zināms – vairāk nekā 30 gadu Gerkahn, Marg & Partner ar vairāk nekā 200 darbiniekiem dažādās pilsētās jeb vienkārši GMP ir viens no vadošajiem pasaules projektešanas birojiem. Viņa veikums ir zināms arī Latvijā – jau kopš 1996. gada arhitekts sadarbībā ar biroju «Vincents» projektē un būvē savā dzimtenē. Sākot ar pēc mēroga nelielām, bet smalki izstrādātām dzīvojamām ēkām (LA 21/99 un 23/99, LA 1(27)/00 un 6(38)/01), pamazām arī Latvijā sadarbības procesā tapusie darbi tuvojas GMP pasaules mēroga plašāk zināmajai lielu objektu būvniecībai (biroju un mājokļu kompleksi abpus Daugavai pie Vanšu tilta). Pa vidu šiem dažāda mēroga objektiem beidzot ir uzbūvēta ēka, kura bija iecerēta kā pirmais Latvijas un Vācijas arhitektu kopdarbs – daudzdzīvokļu māja Zaubes ielā, Rīgas vēsturiskā centra klusā ziemeļu malā.

Gerkāna arhitektūras pamatā ir vairāki principi, kurus viņš pats vairākkārt deklarējis savās publikācijās, izmanto savos objektos un māca saviem studentiem. Balstoties uz modernās jeb funkcionalisma arhitektūras pamatiem, arhitekts priekšplānā izvirza apjomu vienkāršību, būves konstruktīvo skaidrību, daudzveidības un vienotības līdzsvaru objektā un vidē, tomēr vienlaikus uzsverot arhitekta individualitātes un risinājuma savdabības lielo nozīmi, kas balstīta konkrētās vietas apstākļu un

objekta rakstura pārzināšanā. Gerkāna arhitektūru vada dialogs starp pasūtītāju, apkārtējo vidi un iesaistīto arhitektu pārliecību un ideāliem, projektešanas meklējumu galarezultātā izvēloties vienkāršāko – un tāpēc patiesāko, piemērotāko – risinājumu. No Gerkāna formālajiem panēmieniem jāmin silti baltais, gludais fasāžu apmetums, pelēkais metāla elementu tonis, plāsie, bet ne pasmērkigie stiklojumi un dabiskais koks. Šie principi pilnībā izmantoti, arī veidojot Zaubes ielas dzīvojamo ēku.

Ja palūkojas tālākā pagātnē, tieši ar Ziemelvāciju Rigai allaž ir bijušas visciešākās kultūras un ekonomiskās saiknes. Ne velti tiesi tur darbojas arhitekts Gerkāns – un no turienes rod arī celu atpakaļ, veidojot Rīgas arhitektūru.

Kvartāla starp K. Valdemāra, Zaubes, Vesetas un Sporta ielu veidošanās vēsture ietiecas 19. gadsimtā, kad šeit cēlās koka apbūve. 20. gadsimta sākumā pār kvartālu tāpat kā pār visu pilsētu vēlās mūra ēku būvniecības bums. K. Valdemāra un Sporta ielas stūri pirmās mūra ēkas tapa pēc savā laika arhitektūras zvaigžņu E. Laubes un A. Vanaga projektiem, klūstot par vienu no visizteiksmīgākajiem Rīgas nacionālā romantisma apbūves ansambliem. Zaubes ielas funkcionalisma un Art deco stilā veidotajai starpkaru perioda apbūvei raksturīga atturiga elegance un ģeometrisku formu skaidrība. Kvartāla Sporta ielas pusē tradicionālā pilsētvide ir izjaukta ar lielu, brivstavošu 80. gadu dzīvojamo ēku, kura

Atver savu nama durumā iekšā vēsu vakara gaismu smaržu, apes miglas dvesmu graudzāļu elpu, tas viss šeit kopā – ieauši segā, iegrebi karotē un ielikts medus Aiznes sev līdzi kaut ko paturi to sev turumā.

Padariet patkamu māju iekārtojumu.

Laipni gaidām.

SALONS ATVĒRTS

Pirmdiena	10.00–19.00
Otrdiena	10.00–19.00
Trešdiena	10.00–19.00
Ceturtdiena	10.00–19.00
Piektdiena	10.00–19.00
Sestdiena	9.30–19.00
Svētdiena	10.00–17.00

Daugavgrīvas iela 31, k-3, Riga
Tālr. 7468383, fakss 7468384
E-pasts: bz@gmebeles.com, www.gmebeles.com

Sadarbībā ar Latvijas arhitektu un dizaineriem

Īpašas priekšrocības un izdevējnoteikumi kopīgi izstrādātiem pro

izteikti atvirzita no sarkanās līnijas. Sporta un Vesetas ielas stūris ir «nosiets» vēsturiskajai pilsētvidei raksturīgā perimetrālās apbūves veidā. Kvartāla Vesetas ielas centrālajā daļā gozējas romantiska, kaut arī labākus laikus gaidoša, koka ēka. Neapbūvētajā Vesetas un Zaubes ielas stūri atrodas pirms 80 gadiem paša Kārla Ulmana stādīts, varenī sakuplojis ozols. Ielas pretējā pusē izvietota brīvi izkaisīta apbūve. Šajā pilsētbūvnieciskajā kontekstā 90. gadu sākumā pilsētbūvnieciskajā kontekstā 90. gadu sākumā

mainīt atsevišķus elementus atbilstoši laika garam – sākotnēji ēka bija iecerēta kā biroju un dzīvokļu nams, taču mūsdienās Riga ir pavisam cits biroju tirgus, turklāt aizvien pieaug pieprasījums pēc mājokļiem. Tāpēc birojs ēka ir palicis tikai viens, bet visu pārējo apjomu aizņem dzīvokli.

Salidzinoši nelielajā zemesgabalā (466 m²) novietota sešstāvu ēka ar 10 dzīvokļiem, kā arī biroju un saimniecības telpām pirmajā stāvā. Tas panākts, veidojot lielu apbūves blīvumu konkrētajā zemesgabalā – praktiski visu to apbūvējot. Kompaktā ēka veidota ar palielu atkāpi no Vesetas un Zaubes ielas stūra, lai varētu saglabāt senatnīgo ozolu un iesaistīt to kopējā ēkas dizainā. Abām Zaubes ielām blakus esošajām ēkām ir kopīgs pagalms, bet iebraukšana tajā – pa caurbrauktuvi jaunajā ēkā.

Firma «Vincents» jau kopš 1993. gada darbojas interjera dizaina jomā, tai bija izveidots siksniņš rokraksts un stilistiskā pieeja. 1996. gadā radās doma paplašināt darbību arhitektūras laukā. Iepazīšanās neklātienē ar Meinharda fon Gerkāna arhitektūru izrādījās liktenīga. Radniecīga attieksme pret vidi, dizainu un darba kvalitāti lika mest kautribu pie malas un uzrunāt meistarū, aicinot uz sadarbību, vēl pat nezinot par viņa saknēm Latvijā. Tas bija laimīgi izvēlēts bridis, jo arī Gerkāns tolaik apdomāja iespējas veidot radošas saiknes ar dzīmteni.

Bija tikšanās, sarunas, pirmās skices Zaunes ielas ēkai, taču nāca citi, steidzamāki projekti, un lielās dzīvojamās ēkas iecere iegūla plauktā. Darbu gūzmā Gerkāns par to piemirsa, taču ne «Vincenta» laudis. Mainījās laiki, konteksts un iespējas, laujot realizēt projektu. Tikai nācas

Griešu stiklojums kāpnu telpā rosina asociācijas ar jūgendstila Rigu.

Terase – balkons.

Balts grāmatu plaukts, projektēts ipaši dzīvoklim, lai organiski iekļautos interjerā.

6. stāva plāns.

telpu saplūdinājums nodrošina dabisko gaismu visā dzīvokli visas dienas garumā. Austrumu puses dzīvoklim ir divas guļamistabas, virtuve, plaša dzīvojamā zona (divas saplūstošas telpas, kopā gan drīz 60 m²), virtuve un sanitārais mezgls. Rietumu puses dzīvoklis ir lielāks, tajā ir divas guļamistabas, dzīvojamā istaba, virtuve un divi sanitārmezgli, turklāt katrā dzīvokli ir arī darba kabinets. Katram dzīvoklim ir divi balkoni – austrumpuses dzīvoklim pa dzīvojamās istabas ziemeļu stūra perimetru (rita un vakara saule) un ar skatu uz pagalmu (dienas un vakara saule), bet rietumpuses dzīvoklim – uz dienvidiem, ar skatu uz pagalmu, gan pie dzīvojamās istabas, gan arī pie saimnieku guļamistabas. Augšējā stāva dzīvokliem saglabāts pa vienam balkonam, bet otra balkona vietā ir izveidotas plašas terases.

Ēkas būvmasu kārtojumu veido skaidri ģeometriskās formas elementi. Pret Zaunes un Vesetas ielu stūri veidota centrālsimetriska apjomu kompozīcija, kuras akcents ir viscaur stiklots dzīvojamā istabu paralēlskalndnis, kas pavērstīs pret lielo ozolu. Stiklotu apjomu no abām pusēm ieskauj apmestī flangi ar raksturīgiem stūra logiem. Kāpnu telpas dabiskā gaisma kā vienlaidus vertikāla, iedzīlināta stikla josla iznesta Vesetas ielas fasādē un akcentē galveno ieeju. Tas nav vienīgais gaismas avots kāpnu telpā – tai ir izbūvēta arī apalas formas virsgaisma, kas gan nav manāma fasādē, taču nodrošina emocionāli piešķirtās gaisotni interjerā. Pati rietumu puses fasāde ir saglabāta plakana, bet augšējās stāvos esošajiem dzīvokliem logi ir veidoti ar atšķirīgu augstumu, veidojot līdzīvarotu plaknes kompozīciju. Uz āru no fasādes izvīrīts vienīgi jumtinš virs ieejas. Pagalma fasāde, pilnīgi pretēji, veidota izteikti plastiska, telpiski piesātināta – ar erkeriem un ažūriem balkoniem pie tiem, tajā dominē stikls un metāls.

Dzīvokļu interjerā dominē gašie un dabas pelēkie un brūnie toni, kāpnu telpā izmantots mīkstais sizala tipa gridas segums, dzīvoklos – dabīgs ozola parkets. Kāpnu tonis – gaiši pelēks (RAL 9007), tai skaitā arī koka pakāpienu lazējošajam krāsojumam. Sienu apdare – balts apmetums, bet izmantoti arī tumšāki toni, lai dzīvokļos akcentētu atsevišķus telpiski nodalošos elementus starp dažādām zonām. Dzīvojamām telpām, kā arī visām pret pagalmu vērstajām telpām stiklojums veidots no griešiem līdz gridai. Plaši izmantotas iebūvētās mēbeles – baltas vai dabīgā koka toni, tās projektētas ipaši konkrētajam objektam, lai organiski iekļautos kopējā interjera arhitektūrā. Gan Gerkānam, gan «Vincenta» profesionāliem ir raksturīga arhitektūras un interjera vienotnes un savstarpējās saiknes izpratne. Līdz ar to parādās detalu precīzitāte, un smalkums parādās gan interjerā, gan eksterjerā. Piemēram, tāds interjera elements kā aizkari šajā

Interjera kopskats – arhitektūra un interjers kā vienots ansamblis.

Stūra detaļa – šaurais balkoniņš ap dzīvojamu telpu.

Ēkā ir patiesībā arhitektūras daļa – visiem dzīvokļiem izmantots identisks risinājums, dzīvokļu īpašnieki varēja izvēlēties tos no ierobežotas krāsu gammas. Vienota krāsu gamma izmantota arī piemeklētajām mēbelēm. Ikviena detaļa ēkā ir veidota kā priekš sevis, visi dzīvokļi nonāca īpašnieku rokās pilnībā pabeigtī, dzīvokļu interjera risinājumus veidoja «Vincents» sadarbībā ar dizaina salonu «Inspira», kā mēbelējumu izmantojot *Bulthaup* virtuves un slavenāko itālu firmu mēbeles, papildinot to ar Gerkāna projektiem iebūvēto mēbelu grupām. Tomēr šis dizains un smalkumi nav pašmērkis, bet gan celš harmoniskas un integrētās vides radīšanai.

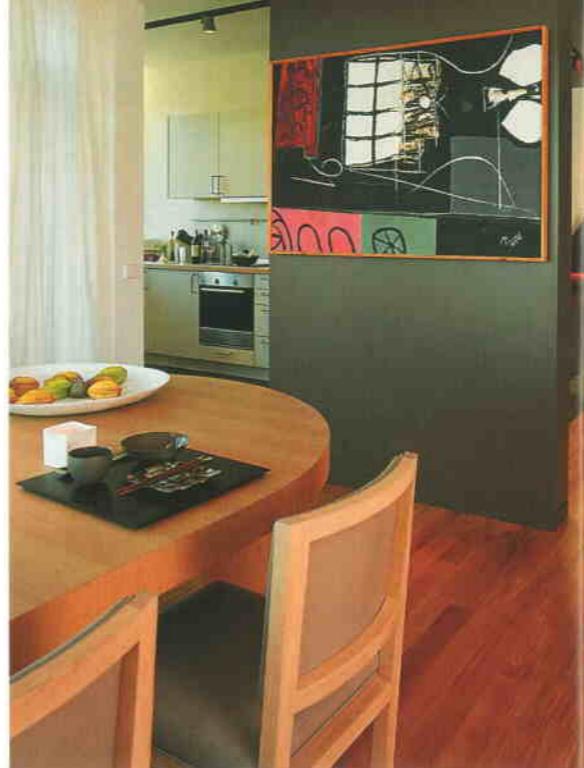
Zemesgabala labiekārtojums veidots lakoņisks. Zaubes un Vesetas ielas stūri zāliens ap ozolu iežogots ar zemu, pieškanotu sētinu, pagalms – bruģēts, automašīnu nojumes veidotās koka un metāla konstrukcijās ar caurspīdīgu jumta segumu, lai padarītu šo utilitāro risinājumu gaisīgāku un vieglāku.

Ēka ir Gerkāna interpretācija par funkcionalisma arhitektūru – moderna būve,

kas veidota vieglā, racionālā un funkcionalā formu valodā, klūstot par elegantu dizaina piedzīvojumu. Gluži kā balts kuģis tā noslēdz kvartāla stūri. Efektu pastiprina tas, ka uz ziemeliem esošā teritorija ir zemāka nekā pats pilsētas vēsturiskais centrs. Vizuālā noskana, kas pārnem pie ēkas, ir radniecīga tai, kura rodas pie cita meistara, Ričarda Maiera, jaunajām dzīvojamajām ēkām Hudzonas krastā Nujorkā – tie paši funkcionalisma principi, tā pati novietne uz robežas starp vēsturisko apbūvi un straumi. Vienīgi mērogos ir atšķirības, gluži tāpat kā starp šim divām pilsētām.

Jūgendstila Rigai ir arī izkoptas funkcionalisma tradīcijas, baltajā Bauhausa un Lekorzbījē stilā strādāja gan pilsētas starpkaru perioda meistari, gan 20. gadsimta 60.–70. gadu klasiki. Ieturot vēsturiskā centra mēroga kontekstu, arī stilistikiski Zaubes ielas mūsdienīgā ēka iekļaujas pilsētas kopējā noskanā.

Pašu dzīvokļu risinājums pārsteidz ar savu ietilpību un ērtumu. Plašuma sajūta kā dizaina, nevis hipertrofētu platību rezultāts – tas ir konkrēta interjera risinājuma

pamatā. Arī apjomu un detaļu savstarpējās proporcijas interjeros ir virzītas uz mierīgas, harmoniskas mājas vides radīšanu priekš intensīvi dzivojošiem un strādājošiem cilvēkiem. Tā nav vide ģimenēm ar bērniem, tā vairāk ir domāta jauniem vai vidēja vecuma profesionāliem. Taču tikpat labi dzīvokļi ir piemēroti arī vecāka gadagājuma, bet joprojām sabiedriski aktīviem cilvēkiem, kas līdz ar nomales mieru vēlas baudīt visas centra pilsētas priekšrocības. Cilvēki ir izslāpuši pēc elegantām un kvalitatīvām būvēm, kas lauj apstāties un atpūsties no ikdienas steigas un domātas dzīvošanai, nevis nebeidzamām nekustamā ipašuma spekulācijām. Tieši tāpēc mājokli šajā ēkā bija izpirkti, vēl pirms tā bija sākta būvēt, turklāt atšķirībā no daža laba tirgū pieejama piedāvājuma šeit nevienam par savu izvēli nav nācies vilties. Vislabākais pierādījums tam, ka risinājums ir veiksmīgs un nācis istajā brīdī, ir nebeidzamie dzīvokļu pirkšanas piedāvājumi iemītnieku pastkastītēs.

Viena no raksturīgākajām iezīmēm šajā ēkā ir integratīte starp arhitektūru un interjera dizainu – tie papildina viens otru, nevis cīnās savā starpā, kā tas vērojams lielā daļā mūsdienu apbūves. Lidzvērtīga ir arī arhitektūras un piedāvāto dizaina priekšmetu kvalitāte, kas veido kopējo noskanu ēkā.

Zaubes ielas dzīvojamā māja ir objekts, ko radījis arhitekts ar stabiliem

principiem un izkoptu rokrakstu, kura darbībai piešķirti labvēlīgi apstākļi – sašanīgi pasūtītāja ideāli un vēlmes, kā arī atbilstošs finanšu ieguldījums. Šis ēkas arhitektūras galvenā greznība ir dizaina lakonisms, funkcionalitāte, precizitāte un lietderība. Darba tapšanā nevar aizmirst arī diskusijas radošā grupā, rasējumu detalizāciju, savstarpējo saskanošanu, darbu izpildes tehniskās precizitātes nodrošinājumu, konkrēto apdares materiālu atlasi un saskanošanu, kas kopā veido dabā redzamo vides kvalitāti. Tas ir ne tikai meistara idejas, bet arī kolektīvs darbs, kas nodrošina redzamo rezultātu – modernu ēku, kurās risinājumu caurvij lakošķa funkcionālisma stīga.

Laikā, kad top vēsturiskā centra attīstības plāns un tiek «lauzti šķēpi» par jaunās arhitektūras raksturu un kvalitāti līdzās vēsturiskajai apbūvei, Zaubes ielas ēka ir viena no tām atbilstēm, kas parāda gan telpiskās, gan kvalitatīvās risinājuma iespējas. Atbilde ir aristokrātiska, eleganta un vienlaikus saknotā labākajās Rīgas arhitektūras meistā tradīcijās. Atbilde, kuras veidotāji daudzskaitīgo grupu vienoja vides dizaina gars un pārliecība par ikvienu darba rūpīgu izpildi pēc labākās sirdsatzīnas. ■

Anita Antenīšķe, Mag. arch.

foto: Indriķis Stūrmanis
un Martins Kudrjavcevs

MEINHARDS FON GERKĀNS

Dzimis 03.01.1935.

Rīgā, uzaudzis Poznaņā, pēc tam pārcēlies dzivot uz Rietumvāciiju. Beidzis Berlīnes

Politehnisko institūtu (1964. g.). Prof. Dipl.-Ing., arhitekts BDA. 1965. gadā kopā ar vācu arhitektu Folkvindu Margu izveidojis partneru savienību GMP un sācis darbu pie Tēgela lidostas Berlīnē. Saņēmis vairāk nekā 350 dažādu starptautisku balvu, to skaitā arī prestižo F. Šūmahera arhitektūras balvu. Viesprofesors universitātēs Japānā, Dienvidāfrikā, Vācijā un ASV. Nozīmīgākie darbi – Porsche centrs Leipcigā, izstāžu centrs Rimini Itālijā, Berlīnes olimpiskais stadions u.c. Šobrid tiek strādāts pie 32 projektiem Kinā, piem., Šanhajas pilsētas paplašināšanas projekts 800 000 iedzīvotājiem, Pekinas Nacionālais muzejs ar kopējo platību 175 000 m² u.c. projektiem. Kopš 1996. gada sadarbojas ar kompāniju «Vincents». Kopīgi iestenotie projekti – villa «Marta» viesu nams un tenisa korti, villa «Aleksandra» un «Bellevue» apartamentu māja Jūrmalā, «Citadele» administratīvo un biroju ēku kompleks un apartamentu māja «CARLO» Rīgā.

Sikāku informāciju skatīt:
www.gmp-architekten.de; www.vincents.lv

Stūra skats –
veiksmīga kvartāla
izpētes interpretācija.

Sienu apdares
tumšākie torņi
izmantoti, lai
akcentētu atsevišķus
telpiski nodalošos
elementus.

Gerkan in Riga

Gerkan, Marg und Partner or GMP is one of the leading design bureaus in the world, since 1996 working together with Latvian design bureau Vincents in design and building in Meinhard von Gerkan's fatherland, too. Gerkan's architecture in general is based upon a dialogue between the customer, the environment and the ideals of the architect involved. The formal methods of Gerkan's architecture are white, warmly tinted and smooth façade finish, grey colour of metal elements, wide yet unpretentious glazing and natural wood.

The company Vincents has been working in interior design since 1993, with an own mark and stylistic approach. In 1996 the company decided to expand its activities in the area of architecture. Learning about Gerkan's architecture was a lucky coincidence. A congenial attitude towards environment, design process and performance quality made one forget timidity and speak to the master inviting him to cooperate. It was a fortunate moment, as at the time Gerkan, too, was considering possibilities to establish creative links with Latvia.

Designed as the first project of cooperation, apartment building on Zaubes street is completed after several other projects in Latvia have gained public appreciation. In the relatively small plot (466 sq.m.) a six-storey building with 10

apartments, office and maintenance premises on the ground floor is built. It is a final touch to a street block adorned with famous Art Nouveau and Art Deco architecture, sensitive to existing urban space and ancient oak-tree on the corner. The central element of the planning composition is a circular stairwell; each floor houses two apartments. In the apartment planning the same central motif is applied: rooms are arranged around a spacious living zone screened off by doors or convertible partition walls, allowing maximum intimacy for all activities. The openness and fusion of spaces provides natural light in the whole apartment all day long.

Both Gerkan and Vincents have a keen eye for the link between architecture and interior design. It results in an integral precision of detail as well as in both interior and exterior subtleties. Even an interior element like curtains becomes a part of architecture: all apartments have identical solution, and for the interior finish the owners could choose materials of a limited colour range. This is a way of the master to create a harmonious environment. The main luxury of the building's architecture is laconism of design, functionality, precision and feasibility reached in creative collaboration of Latvian and German professionals. ■

Anita Antenīšķe, Mgr. arch.